

'De Groene Draeck' in Lemmer 2015 met SSRP-vlag en Koninklijke standaard. (foto Jan Eissens)

De opdracht voor de volgende 65 jaar

De vlag van de SSRP stond er in de eerste 50 jaar florissant bij, maar nu kun je toch hier en daar de nodige zorgen bespeuren. Net als in de rest van de zeilwereld vergrijzen ook de eigenaren van de vloot rond en plat, de vloot groeit niet meer, de kosten van bezit en onderhoud van de schepen zijn hoog en in de komende jaren komen allerlei onderwerpen op het gebied van milieu en daarbij de motorische aandrijving hoog op de agenda. Dit kan verstrekkende gevolgen voor de jachtvloot hebben en grote invloed krijgen op de belangstelling voor onze jachten.

De SSRP moet zich dus duidelijk doelen voor de toekomst stellen. De afgelopen 65 jaar is een schat aan informatie vergaard en gedocumenteerd over de vele vroegere scheepstypes en de nu nog varende exponenten daarvan. Dat proberen we zo toegankelijk mogelijk te presenteren op onze website. Sommigen noemen het een goudmijn, maar ook in een mijn moet worden gezocht. Een doel is dus om de kenmerken van de nu nog varende historische schepen op nog beter gestructureerde en toegankelijker manier vast te leggen en te presenteren. Je kunt het ook formuleren als: "een individueel schip wordt pas echt cultureel erfgoed als het geplaatst kan worden in de cultuurgeschiedenis. D.w.z. gerelateerd kan worden aan de sociaal-maatschappelijke en technologische ontwikkelingen van zijn tijd." Een hele opgave, maar absoluut belangrijk voor eigenaren, om de nodige trots uit te stralen met het kostbare bezit, maar ook voor liefhebbers die in de toekomst de waarde van het erfgoed kunnen herkennen, een comfortabel vaarplezier ermee willen beleven én de zorg ervoor willen overnemen. Met de nodige ondersteuning van het Stamboek, die daarbij een leidende rol in het Behoud kan blijven vervullen.

JAN EIJSSENS, STAMBOEKBEHEER
STAMBOEK@SSRP.NL
WWW.SSRP.NL

SSRP

De Stichting Stamboek Ronde en Platbodemjachten (SSRP) is opgericht in 1955. De SSRP maakt samen met andere behoudsorganisaties deel uit van de Federatie Varend Erfgoed Nederland (FVEN), gesprekspartner van de overheid.
Administratie: Rita Eissens - van Goor.
Stamboekbeheer: Jan Eissens.
Tel. 050-4094094
E-mail: administratie@ssrp.nl

De pioniersgeest van het Stamboek, deel 9

In 1957 schonk het Nederlandse volk kroonprinses Beatrix een oud-Hollands rond jacht. Een enorme aanmoediging voor iedereen die vaderlandse schepen een warm hart toedroeg, met als gevolg dat de populariteit van het ronde en platbodemjacht in de jaren daarna een enorme vlucht nam. Maar wat is de opdracht van de SSRP voor de toekomst?

Eén van de doelstellingen van de SSRP, die in 2020 alweer 65 jaar bestaat, was het in kaart brengen en documenteren van de nog bestaande schepen. Jachtontwerpers van naam werd gevraagd om diverse oude scheepstypen in tekening te brengen om de vormen gedetailleerd voor het nageslacht te bewaren. Maar er gebeurde veel meer: ontwerpers en werven bleken in staat om voor een grote groep liefhebbers aantrekkelijke en betaalbare schepen te ontwerpen en nieuw te bouwen. Schepen die op de goedkeuring van de SSRP konden rekenen en vervolgens ook in het Stamboek werden ingeschreven.

Varend Erfgoed

Gemakshalve worden de Ronde en Platbodemjachten gerangschikt onder de noemer Varend Erfgoed. Binnen het Stamboek wordt er vaak gediscussieerd over de "raszuiverheid" van een paar oude jachten, maar zeker ook van een aantal nieuw gebouwde schepen. Maar het was en is nog steeds geen eenvoudige zaak precies aan te geven wat de kenmerken van een bepaald type nu wel zijn. En dat is niet van vandaag of gisteren. In 1915 heeft een Commissie van deskundigen tijdens het Congres van de Watersport bijvoorbeeld

de kenmerken van een boeier opgeschreven. Dit omdat er in die tijd vele ronde schepen als boeier werden aangemerkt en als zodanig ook op de wedstrijdbanen meezeilden. Maar de verschillen waren groot. Voor 1915 werden veel verbouwde beurtscheepjes en kleine tjalkjes na de vervanging van de luikenkap door een kajuit als boeier betiteld. Maar zij waren sneller dan de "echte" boeiers, een in die tijd geliefd schip.

In 1956 werd geconstateerd dat de verschillen tussen de typen vaak zeer klein zijn en meer steunen op plaatselijke gewoonten dan op weloverwogen afwijkingen. De oude scheepsbouwers waarvan wij de typen in ere willen houden, gaven hun schepen "de allerindividueelste expressie van hun allerindividueelst kunnen" mee, in samenspraak met de opdrachtgevers en passend bij het doel waarvoor het schip wordt gebouwd. Door de digitale mogelijkheden van de afgelopen 20 jaar komt er steeds meer informatie beschikbaar om steeds gericht onderzoek naar de ontwikkeling van deze scheepstypen te doen. Een ontwikkeling die heeft geleid tot de huidige Schepenlijst en het vastleggen van criteria, waaraan elk in het Stamboek in te schrijven of her in te schrijven schip wordt getoetst.